

«Поетичні віражі» об'єднали студентство всієї Вінниці.

Але найбільше декламаторів було з ВНМУ

З нагоди Всесвітнього дня поезії Наукова бібліотека ВНМУ в молодіжному центрі «Квадрат» організувала перший фестиваль сучасної української поезії «Поетичні віражі – 2024».

Учасниками зустрічі були студенти ВНМУ ім. М. І. Пирогова, ДонНУ ім. В. Стуса, ВНТУ, ВДПУ ім. М. Коцюбинського, ВТЕІ ДТЕУ, ВТЕФК ДТЕУ. Студенти декламували твори сучасних українських поетів та презентували власні поезії. Варто зауважити, що із заявлених на заході 30 декламаторів все ж таки найбільше було студентів ВНМУ. Вшанувати поезію, почуття й підтримати молодь прийшли бібліотекарі, представники університетів, зокрема кафедри акушерства й гінекології № 1 медуніверситету, студенти університетів і коледжів та гості з Києва.

Фестиваль поезії розпочали хвилиною мовчання, вшановуючи пам'ять поетів Сергія Скальда, Гліба Бабіча, Максима Кривцова «Далі», Артема Довгополого, Володимира Вакуленка, Євгена Балія, Олександра Бережного, Вікторії Амеліної, Миколи Кравченка, Олексія Івакіна, Ігоря Мисяка та всіх, хто віддав своє життя за майбутнє України.

Глибину трагедії українського народу відобразив вірш Людмили Григоренко «Кричіть»:

*Про Львів, Хмельницький,
Вінницю – кричіть,
Чернігів, Кривий Ріг і про Чугуїв.
Кричіть про Україну, не мовчіть!!!
І може, світ прокинеться й почує...*

Коли звучала поезія на тему війни, зал затамовував подих, охоплений загальним хвилюванням і спільнотою мрією. Молодь читала вірші про історії пережитих подій та психологічних потрясінь, відчуваючи серцем біль матерів, сестер, жінок, чиї близькі здобувають таку дорогу Перемогу. Словеса поетів віддзеркалювали страждання, тугу та надію, що супроводжує кожну людину, яка стикалася з жахами війни.

«Поетичні віражі» об'єднали студентство всієї Вінниці. Але найбільше декламаторів було з ВНМУ

Продовження. Початок на 3-й стор.

Вікторія Непомняща проникливо прочитала вірш Олії Маслиган-Яворенко «Мамо, знаєш, як хочеться жити». Під час її виступу в залі панувала повна тиша й відчувається, що сльози на очах були у кожного приєднаного.

Серед учасників фестивалю було багато талановитої молоді, що пише власні вірші. Ліричні, філософські й глибокі твори Прокопчук Єлизавети, Баран Олени, Шостак Олександри, Довгалюк Юлії, Новікової Діани, Поздігун Дар'ї, Погорілової Юлії, Проня Антона, Севастянова Павла, Герматюк Катерини представили слухачам цілі зізнання у коханні, власний погляд на війну в Україні, бачення усіх радошів і труднощів повсякдення. Студентські твори чудово поєднували юнацьку безпосередність із дорослим розумінням сучасності.

Мелодійною родзинкою дійства став виступ Вікторії Борбуневич, першокурсниці Вінницького коледжу культури і мистецтв ім. М. Д. Леонтовича, яка заспівала відому «Черемшину» (сл. М. Юрійчука, муз. В. Михайлюка), пісні Джамали та Іларії.

Пронизливо і щиро була презентація поезії у декламації студентів ВНМУ Володимира Бучка та Андрія Гутніка, Вікторії Поперечної, Тетяни Власової. Незабутнє враження справила співведуча вечора Олена Баран, яка креативно прочитала власний та авторський твори. Милозвучна декламація Валерію Артеменку «Листа у майбутнє» (авт. Лілія Іващенко) чудово поєднувалася з «Мелодією» Мирослава Скорика у супроводі скрипачки Софії Лобачової.

Присутніх захопила неординарна

декламація студента ВНАУ Івана Драчука, який артистично прочитав вірш Кіплінга «Чотири кольори». Харизма хлопця підкорила серця, а його переклад твору українською мовою присутні визнали одним з найкращих серед відомих інтерпретацій.

Фавориткою вечора більшість учасників фестивалю обрали студентку ВТЕІ Яну Топчій — за феєричне читання власного віршу «Кольорова чашка». Всіх здивувало, як такій молодій дівчині вдалося проникнутися дорослими стосунками й так чуттєво передати кохання, ревнощі, зраду й біль, з таким гумором і смаком завершити своє творіння.

Фестиваль підсумували словами пісні «Подай зброю» Гліба Бабіча — поета, який загинув у 2022 році:

Хто ближче до неба,
той ближче до Бога,
Із вільними поруч іде перемога!
Нам доля —

над іншими небо тримати —
Працюємо, брате!

Протягом вечора у залі панувала дружня й затишна атмосфера. На згадку про участь у фестивалі поезії всі декламатори отримали сертифи-

кати та сувеніри.

Приємними для присутніх були слова високої оцінки від Світлани Іванівни Жук, завідувачки кафедри гінекології і медицини плода НМАПО ім. П. Л. Шупика, Заслуженого лікаря України. Колишня випускниця ВНМУ зазначила, що для неї це був не просто захід, а дійство. Вона подякувала кожному учаснику фестивалю за талант, чудову підготовку, самобутність, патріотизм, духовність і високу життєву позицію. І зазначила, що саме за такою молоддю майбутнє нашої України.

Світлана Іванівна висловила також подяку організатору фестивалю — Науковій бібліотеці ВНМУ, зокрема керівниці творчої студії «Вежа» Інні Гулика. На згадку вона подарувала бібліотеці квіти та підбірку видань, серед яких була і її книга.

Фестиваль сучасної української поезії «Поетичні віражі – 2024» вкотре переконав, що поезія — це вміння слухати та чути, вміння мислити та бачити світ навколо, вміння цінувати своє.

**Лідія Раздобудько,
бібліотекар I категоії
Наукової бібліотеки ВНМУ**